

Leona KREJČÍ, *Historik a archivář František Křížek (1909-1993). Životní a odborné osudy do roku 1948*. Bakalářská práce PF JU, České Budějovice 2020 (49 s. + přílohy).

Posudek vedoucí práce:

Leona Krejčí si jako téma své práce zvolila životní a profesní osudy Františka Křížka, dlouholetého ředitele muzea v jejích rodných Dačicích. Osudy tohoto historika, archiváře, archeologa a numismatika dosud nebyly uceleněji zpracovány, předkládaná práce je tak prvním pokusem o systematictější biografii. Ta je sice dovedena pouze do roku 1948, tento mezník se však vzhledem k profesním osudům Františka Křížka zdá být logickým; v tomto roce se z politických důvodů v zásadě uzavřela jeho kariéra v Brně a východiskem, jak zůstat i v následujícím období v oboru, byl návrat do rodného města.

Autorka pro zpracování práce využila několika archivních fondů uložených v Městském muzeu a galerii Dačice, dále pracovala s fondy SOA Třeboň a SOkA Jindřichův Hradec. K dětství a mládí Františka Křížka však nenašla kvůli absenci rodinné korespondence, deníků či pamětí dostatek informací. Tuto slabinu se však snažila zacelit rozhovorem s bývalou Křížkovou spolupracovnicí Věrou Tomšů. Informace takto získané se snažila ověřit v pramenech, ne vždy se jí to však zdařilo.

František Křížek pocházel z velmi nuzných poměrů a gymnázium i brněnskou univerzitu vystudoval jen díky mecenátu a finanční podpoře příbuzných. Z těchto důvodů tudíž musel často přistupovat ke strategiím, které nebyly pro ostatní studenty zcela standardní. Rekonstrukce úsilí o dosažení vzdělání, potřebného k rozvinutí kariéry, využití osobního života (sňatek z důvodu odložení vojenské služby) a částečné rozklíčování osobních kontaktů, umožňujících profesní vzestup (snaha o habilitaci na bratislavské univerzitě), patří k nejcennějším přínosům práce, byť by jistě bylo možné proniknout ještě hlouběji. Pro Leonu Krejčí se však jednalo o prvotní seznámení se s prostředím brněnského středoškolského i vysokoškolského života, o mnohých vyučujících či vědcích, kteří nejenom Křížka ovlivnili, se dozvíдалa poprvé. Tato skutečnost je patrná z někdy rozsahově nevyrovnaných biografických medailonů, které osobnostem, jež dle jejího soudu mladého studenta inspirovaly, věnovala. Někdy se proto sám Křížek trochu ztrácí v osudech gymnázia či univerzity a jejích představitelů, na druhou stranu tento přístup dodává práci na plasticitě a zasazuje ji do širších souvislostí.

Text je psán pečlivě, bez větších gramatických prohřešků, byť autorka v některých případech trochu bojovala se správným vyjádřením svých myšlenek a zjištění. To je však obvyklý nešvar bakalářských prací a lze doufat, že v případě dalšího rozpracování tématu bude

tato slabina odstraněna. Součástí textu jsou i přílohy, cenná je z mého pohledu především bibliografie Křížkových prací vzniklých do roku 1948. Vzhledem k výše uvedenému práci doporučuji k obhajobě a hodnotím ji stupněm

v ý b o r n ě.

PhDr. Jitka Máchalová, Ph.D.

České Budějovice, 3. června 2020